

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SPECIALIŲJŲ TYRIMŲ TARNYBOS STATUTO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m. gruodžio 8 d. Nr. XII-2136
Vilnius

**1 straipsnis. Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statuto nauja
redakcija**

Pakeisti Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statutą ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
SPECIALIŲJŲ TYRIMŲ TARNYBOS
STATUTAS**

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statuto paskirtis

Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statutas (toliau – Statutas) nustato pagrindinius tarnybos Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyboje (toliau – Specialiųjų tyrimų tarnyba) principus, Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnų statusą, skyrimo į tarnybą ir atleidimo iš tarnybos tvarką, jų tarnybos eigą, darbo užmokestį, paskatinimus, nuobaudas ir atsakomybę, socialines garantijas, kitus jų statuso ir tarnybos ypatumus.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnas** (toliau – pareigūnas) – valstybės pareigūnas, šio statuto nustatyta tvarka paskirtas į pareigas Specialiųjų tyrimų tarnyboje.

2. **Pareigūno vardo pažeminimas** – kaltas pareigūno veikimas ar neveikimas, susijęs ar nesusijęs su tarnybinių pareigų atlikimu, tačiau akivaizdžiai žeminantis Specialiųjų tyrimų tarnybos autoritetą, griaunantis pasitikėjimą ja arba ją kompromituojantis.

3. **Tarnybinis nusižengimas** – šio statuto ir kitų teisės aktų nustatytos tarnybos tvarkos pažeidimas ar pareigūno pareigų neatlikimas arba netinkamas atlikimas dėl paties pareigūno kaltės.

II SKYRIUS

SKYRIMAS Į TARNYBĄ

3 straipsnis. Reikalavimai asmenims, skiriamiems į tarnybą

1. Pareigūnais gali būti skiriami nepriekaištingos reputacijos, ne jaunesni kaip 18 metų ir ne vyresni kaip 60 metų Lietuvos Respublikos piliečiai, mokantys valstybinę kalbą, taip pat tinkantys konkrečioms pareigoms pagal išsilavinimą, intelekto, asmenines ir moralines savybes, dalykinį pasirengimą ir sveikatos būklę.

2. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriais ir jo pavaduotojais gali būti skiriami tik nepriekaištingos reputacijos, ne vyresni kaip 65 metų asmenys, turintys aukštąjį universitetinį arba jam prilygintą išsilavinimą ir ne mažiau kaip 5 metus ištarnavę Specialiųjų tyrimų tarnyboje arba turintys ne mažesnę kaip 5 metų stažą valstybės tarnyboje ar ne mažesnę kaip 5 metų teisėjo ar prokuroro darbo stažą.

3. Pareigūnais gali būti skiriami asmenys, turintys šį išsilavinimą:

1) į ikiteisminio tyrimo pareigūnų pareigas, vyresniojo specialisto ir aukštesnes pareigas – aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą išsilavinimą;

2) į kitas pareigas – ne žemesnį kaip aukštąjį neuniversitetinį išsilavinimą ar aukštesnįjį išsilavinimą, ar iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą.

4. Papildomus (specialius) reikalavimus (išsilavinimo, profesinės veiklos, darbo stažo, užsienio kalbų mokėjimo ar kitų profesinių gebėjimų), keliamus konkrečias pareigas einantiems asmenims, nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

4 straipsnis. Skyrimo į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje apribojimai

1. Asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos ir negali būti skiriamas į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje, jeigu:

1) jis įstatymų nustatyta tvarka buvo pripažintas kaltu dėl labai sunkaus ar sunkaus nusikaltimo arba tyčinės nusikalstamos veikos valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams padarymo, neatsižvelgiant į tai, kad teistumas išnyko arba buvo panaikintas;

2) jis įstatymų nustatyta tvarka buvo pripažintas kaltu dėl apysunkio nusikaltimo (išskyrus šios dalies 1 punkte nurodytas nusikalstamas veikas) padarymo ir nuo apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo dienos nepraėjo 9 metai;

3) jis įstatymų nustatyta tvarka buvo pripažintas kaltu dėl neatsargaus nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams padarymo ir nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nepraėjo 7 metai;

4) jis įstatymų nustatyta tvarka buvo pripažintas kaltu dėl nusikaltimų padarymo (išskyrus šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus nusikaltimus) ir nuo teismo nuosprendžio (nutarties) įsiteisėjimo dienos nepraėjo 5 metai arba jeigu jis turi teistumą dėl padaryto nusikaltimo;

5) jis įstatymų nustatyta tvarka buvo pripažintas kaltu dėl baudžiamojo nusižengimo arba atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ir nėra įvykdyta asmeniui paskirta baudžiamojo poveikio priemonė arba nėra suėjęs baudžiamojo poveikio priemonės paskyrimo terminas;

6) jis yra įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys;

7) jis atleistas iš valstybės tarnautojo pareigų paskyrus tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš pareigų arba Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka pripažintas padaręs tarnybinį nusižengimą, už kurį turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, atleistas iš statutinio valstybės tarnautojo pareigų paskyrus tarnybinę nuobaudą – atleidimą iš tarnybos statutų nustatyta tvarka, atleistas iš skiriamų arba renkamų pareigų dėl priesaikos ar pasižadėjimo sulaužymo, pareigūno vardo pažeminimo, atleistas iš darbo, pareigų ar praradęs teisę verstis atitinkama veikla už įstatymuose keliamų nepriekaištingos reputacijos reikalavimų neatitikimą ir teisės aktuose nustatytų etikos normų, profesinės veiklos pažeidimus ir nuo atleidimo iš pareigų ar tarnybos dienos, pripažinimo padarius tarnybinį nusižengimą dienos arba nuo atleidimo iš darbo, pareigų ar teisės verstis atitinkama veikla praradimo dienos nepraėjo 3 metai;

8) iš Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka pateiktos informacijos, iš valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančios įstaigos pateiktos informacijos apie asmenis, atleistus iš valstybės tarnautojo pareigų už šiurkštų tarnybinį nusižengimą ar pripažintus padariusiais tarnybinį nusižengimą, už kurį jiems turėtų būti skirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš pareigų, iš asmens, pareiškusio norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, pateiktos informacijos ar kitų duomenų Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius padaro išvadą, kad asmuo neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimų;

9) jis neatitinka teisės aktuose nustatytų reikalavimų, būtinų išduodant leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, jeigu pareigos susijusios su įslaptintos informacijos naudojimu;

10) atrankos metu nustatomos asmens savybės, ryšiai ar kitos su asmeniu ar jo aplinka susijusios aplinkybės, ar faktai, iš kurių Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius padaro išvadą, kad asmens elgesys ar veikla nėra suderinama su Lietuvos Respublikos specialiuųjų tyrimų tarnybos pareigūnų elgesio kodeksu.

2. Į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje negali būti skiriamas asmuo:

1) kurio sutuoktinis, partneris (kai partnerystė įregistruota įstatymų nustatyta tvarka),

artimasis giminaitis ar svainystės ryšiais susijęs asmuo yra pareigūnas, jeigu jie pagal pareigas būtų susiję tiesioginio pavaldumo santykiais;

2) įstatymų nustatyta tvarka pripažintas neveiksniu su jo atliekamomis funkcijomis susijusioje srityje;

3) pateikęs žinomai neteisingus duomenis apie save, savo ryšius;

4) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

5 straipsnis. Skyrimo į tarnybą tvarka

1. Asmenys, pareiškę norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, siunčiami į asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurios steigėja yra Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Centrinę medicinos ekspertizės komisiją. Ši komisija, atlikusi specializuotąją medicininę ekspertizę, nustatyta tvarka pateikia išvadą dėl asmens, pareiškusio norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, sveikatos būklės ir jo tinkamumo tarnybai. Asmenims, pareiškusiems norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, taip pat tarnaujantiems šioje tarnyboje pareigūnams taikomi sveikatos būklės reikalavimai, nustatyti pretenduojantiems į vidaus tarnybą asmenims ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnams. Tarnybos direktorius, atsižvelgdamas į pareigūnų pareigybių aprašymuose nurodytas funkcijas, galimos profesinės rizikos veiksnius ir teisės aktuose įtvirtintą vidaus tarnybos sistemos pareigūnams taikomą sveikatos būklės reikalavimų klasifikaciją, nustato sveikatos būklės reikalavimus pareigūnų pareigybėms.

2. Asmenys, pareiškę norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, taip pat jų tėvai, vaikai, sutuoktinis ar partneris Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka tikrinami valstybės registruose (kadastruose), žinybiniuose registruose, valstybės informacinėse sistemose, klasifikatoriuose, duomenų bankuose, kitose informacinėse ar duomenų tvarkymo sistemose, siekiant nustatyti, ar asmenys, pareiškę norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, gali būti skiriami į pareigas. Specialiųjų tyrimų tarnyba turi teisę tvarkyti asmens, pareiškusio norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, duomenis ir ypatingus asmens duomenis.

3. Asmenis į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje, išskyrus skiriamus Respublikos Prezidento, skiria ir atleidžia iš tarnybos Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

4. Asmenys į pareigūnų pareigas, išskyrus skiriamus Respublikos Prezidento, skiriami atrankos būdu.

5. Specialiųjų tyrimų tarnyboje sudaroma Pretendentų į Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnų pareigas atrankos komisija (toliau – Atrankos komisija). Atrankos komisija vertina asmenų, pareiškusių norą tarnauti Specialiųjų tyrimų tarnyboje, asmenines ir dalykines savybes ir Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui teikia išvadą dėl šių asmenų tinkamumo tarnauti pareigūnu.

6. Atranka atliekama Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka, siekiant nustatyti, ar asmuo tinkamas siekiamoms eiti pareigoms.

6 straipsnis. Skirimo į tarnybą ir išbandymo laikotarpiai

1. Į Specialiųjų tyrimų tarnybos struktūrinių padalinių, nesančių kitame struktūriniame padalinyje, vadovų ir jų pavaduotojų pareigas asmenys skiriami 5 metų laikotarpiui laikantis Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 11¹ straipsnyje nustatytų apribojimų ir tvarkos.

2. Skiriamam į tarnybą asmeniui gali būti nustatomas iki 6 mėnesių išbandymo laikotarpis. Atostogų ir laikinojo nedarbingumo laikas į išbandymo laikotarpį neįskaitomas. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka prieš baigiantis pareigūno išbandymo laikotarpiui atliekama atestacija ir sprendžiama, ar šis asmuo yra tinkamas pareigoms. Respublikos Prezidento skiriamiems pareigūnams išbandymo laikotarpis nenustatomas.

7 straipsnis. Pareigūno priesaika

1. Asmuo, paskirtas į tarnybą, prieš pradėdamas eiti pareigas, prisiekia Lietuvos valstybei. Prisiekiantis asmuo turi teisę pasirinkti vieną iš šioje dalyje nustatytų priesaikos tekstų. Nustatomi šie priesaikos tekstai:

1) „Aš, (vardas, pavardė), Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnas (pareigūnė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, vadovautis jos Konstitucija ir kitais įstatymais, gerbti ir ginti žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, kovoti su korupcija ir nusikalstamumu, saugoti valstybės ir tarnybos paslaptis; pasižadu sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūno vardą.

Tepadeda man Dievas.“;

2) „Aš, (vardas, pavardė), Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnas (pareigūnė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, vadovautis jos Konstitucija ir kitais įstatymais, gerbti ir ginti žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, kovoti su korupcija ir nusikalstamumu, saugoti valstybės ir tarnybos paslaptis; pasižadu sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūno vardą.“

2. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus ir jo pavaduotojų priesaiką priima Respublikos Prezidentas, o kitų pareigūnų – Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

3. Pasirašyti lapai su priesaikos tekstu saugomi pareigūnų asmens bylose.

4. Neprisiekęs asmuo negali tarnauti pareigūnu Specialiųjų tyrimų tarnyboje.

III SKYRIUS

PAREIGŪNO STATUSAS IR KARJERA

8 straipsnis. Pareigūnų pareigybės Specialiųjų tyrimų tarnyboje

Specialiųjų tyrimų tarnyboje yra šios pareigūnų pareigybės (nuo aukščiausios iki žemiausios):

- 1) direktorius;
- 2) direktoriaus pirmasis pavaduotojas, direktoriaus pavaduotojas (toliau – direktoriaus pavaduotojai);
- 3) valdybos viršininkas;
- 4) valdybos viršininko pavaduotojas;
- 5) skyriaus viršininkas;
- 6) skyriaus viršininko pavaduotojas;
- 7) poskyrio viršininkas;
- 8) vyriausiasis specialistas;
- 9) vyresnysis specialistas;
- 10) specialistas;
- 11) jaunesnysis specialistas.

9 straipsnis. Tarnybiniai rangai

Pareigūnams suteikiami šie tarnybiniai rangai (nuo aukščiausio iki žemiausio):

- 1) ypatingasis specialusis agentas;
- 2) vyriausiasis specialusis agentas;
- 3) vyresnysis specialusis agentas;
- 4) specialusis agentas;
- 5) specialusis agentas patarėjas;
- 6) vyresnysis agentas;
- 7) agentas;
- 8) jaunesnysis agentas.

10 straipsnis. Tarnybos pakopos

Tarnybos pakopos yra šios (nuo aukščiausios iki žemiausios):

- 1) šeštoji;
- 2) penktoji;
- 3) ketvirtoji;

- 4) trečioji;
- 5) antroji;
- 6) pirmoji.

11 straipsnis. Pareigybių, tarnybinių rangų ir tarnybos pakopų derinimas

1. Į pareigas skiriantis subjektas pareigūnui suteikia jo pareigybę atitinkantį tarnybinių rangą:

- 1) ypatingojo specialiojo agento – direktoriui;
- 2) vyriausiojo specialiojo agento – direktoriaus pavaduotojams;
- 3) vyresniojo specialiojo agento – valdybų viršininkams ir valdybos viršininko pavaduotojams;
- 4) specialiojo agento – skyrių viršininkams, skyrių viršininkų pavaduotojams ir poskyrių viršininkams;
- 5) specialiojo agento patarėjo – vyriausiesiems specialistams;
- 6) vyresniojo agento – vyresniesiems specialistams;
- 7) agento – specialistams;
- 8) jaunesniojo agento – jaunesniesiems specialistams.

2. Tarnybos pakopa – pareigūno pareiginės algos koeficientas iš atitinkamai pareigybei taikomo koeficientų intervalo, nustatomas pagal pareigūno kvalifikaciją, tarnybos patirtį ir tarnybinės veiklos rezultatus, atitinkantis pareigūno tarnybinės veiklos įvertinimą. Kai tarnybos pakopa nustatoma pareigūną pirmą kartą skiriant į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje, taip pat atsižvelgiama į jo profesinio pasirengimo lygį ir ankstesnės tarnybinės ar kitokios profesinės veiklos rezultatus.

3. Pareigūnui, skiriamam į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje, nustatoma pirmoji tarnybos pakopa. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalyje nurodytas dalykines savybes, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka pirmą kartą į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje skiriamam asmeniui Atrankos komisijos siūlymu gali būti nustatoma aukštesnė negu pirmoji, tačiau ne aukštesnė negu trečioji tarnybos pakopa. Kriterijus, kuriais remdamasi Atrankos komisija gali siūlyti pirmą kartą į tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje skiriamam asmeniui nustatyti aukštesnę negu pirmąją tarnybos pakopą, nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

4. Nuosekliai aukštesnė tarnybos pakopa nustatoma per eilinę ar neeilinę atestaciją (toliau – atestacija) pareigūno tarnybinę veiklą įvertinus labai gerai. Nuosekliai žemesnė tarnybos pakopa nustatoma per atestaciją pareigūno tarnybinę veiklą įvertinus nepatenkinamai.

5. Perkėlus pareigūną į aukštesnes pareigas, jam nustatoma tokia tarnybos pakopa, kad pareiginė alga einant naujas pareigas būtų artimiausia ne mažesnė negu iki perkėlimo į aukštesnes pareigas gauta pareiginė alga.

6. Perkėlus pareigūną į lygiavertes pareigas, jam nustatoma ta pati tarnybos pakopa.

7. Perkėlus pareigūną į žemesnes pareigas šio statuto 20 straipsnio 4 dalies 4 punkto pagrindu, laikoma, kad jam nustatyta ta pati (iki perkėlimo turėta) tarnybos pakopa, tačiau mokamas ne mažesnis kaip iki perkėlimo nustatytas darbo užmokestis. Perkėlus pareigūną į žemesnes pareigas šio statuto 20 straipsnio 4 dalies 5 ar 6 punkte nustatytais pagrindais, jam nustatoma ta pati (iki perkėlimo turėta) tarnybos pakopa. Pareigūną perkėlus į žemesnes pareigas kitais pagrindais, jam nustatoma tokia tarnybos pakopa, kad pareiginė alga einant naujas pareigas būtų artimiausia ne mažesnė negu iki perkėlimo į žemesnes pareigas gauta pareiginė alga. Tuo atveju, kai iki perkėlimo į žemesnes pareigas gauta pareiginė alga atitinka arba viršija didžiausią galimą pareiginę algą, nustatoma šeštoji tarnybos pakopa.

8. Tarnybos pakopa nustatoma Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu.

9. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui ir direktoriaus pavaduotojams tarnybos pakopos nenustatomos.

12 straipsnis. Pareigūnų atestacija

1. Pareigūno tarnybinės veiklos rezultatus, kvalifikaciją ir tinkamumą einamoms ar kitoms pareigoms (toliau – pareigūno veikla) per atestaciją įvertina tiesioginis vadovas, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius ar jo įgaliotas pareigūnas ir tam tikrais atvejais – Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus sudaryta Atestacijos komisija. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius ar jo įgaliotas pareigūnas vertina tiesiogiai Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui pavaldžius pareigūnus. Respublikos Prezidento skiriami pareigūnai per atestaciją nevertinami.

2. Per atestaciją pareigūno veikla įvertinama labai gerai, gerai arba nepatenkinamai.

3. Jeigu pareigūno veiklą tiesioginis vadovas, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius ar jo įgaliotas pareigūnas įvertina labai gerai arba nepatenkinamai, pareigūno veiklą vertina Atestacijos komisija. Atestacijos komisija pareigūno veiklą taip pat vertina tais atvejais, kai pareigūnas nesutinka su tiesioginio vadovo ar Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus ar jo įgalioto pareigūno vertinimu, kai pareigūno veiklą vertina Atestacijos komisijos pirmininkas kaip jo tiesioginis vadovas, kai Atestacijos komisijos pirmininkas nesutinka su pareigūno tiesioginio vadovo vertinimu ir kai vertinama struktūrinio padalinio, nesančio kitame struktūriniame padalinyje, vadovo ar pavaduotojo tarnybinė veikla.

4. Atestacijos komisija, įvertinusi pareigūno veiklą labai gerai, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui siūlo:

- 1) nustatyti pareigūnui nuosekliai aukštesnę tarnybos pakopą;
- 2) perkelti pareigūną į aukštesnes pareigas;
- 3) palikti tą pačią tarnybos pakopą, jeigu pareigūnui nustatyta aukščiausia tarnybos pakopa ir nėra galimybės pasiūlyti aukštesnių pareigų.

5. Pareigūno tiesioginis vadovas ar Atestacijos komisija, įvertinę pareigūno veiklą gerai, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui siūlymų neteikia ir pareigūno iki atestacijos buvusi teisinė padėtis nesikeičia, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytus atvejus ir atvejus, kai pasibaigus ar baigiantis laikotarpiui (nurodytam Lietuvos Respublikos specialųjų tyrimų tarnybos įstatymo 11 straipsnio pakeitimo ir įstatymo papildymo 11¹ straipsniu įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje), kurį pareigūnas eina Specialiųjų tyrimų tarnybos struktūrinio padalinio, nesančio kitame struktūriniame padalinyje, vadovo ar pavaduotojo pareigas, arba pasibaigus ar baigiantis struktūrinio padalinio, nesančio kitame struktūriniame padalinyje, vadovo ar pavaduotojo skyrimo į pareigas laikotarpiui (5 metams), pareigūno veikla įvertinama gerai. Tokiu atveju Atestacijos komisija siūlo Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui perkelti pareigūną į kitas pareigas.

6. Atestacijos komisija, įvertinusi pareigūno veiklą nepatenkinamai, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui siūlo:

- 1) tobulinti pareigūno kvalifikaciją;
- 2) nustatyti pareigūnui nuosekliai žemesnę tarnybos pakopą;
- 3) perkelti pareigūną į žemesnes pareigas;
- 4) atleisti pareigūną iš pareigų.

7. Atestacijos komisija, šio straipsnio 9 dalyje numatytu pagrindu atliekamos neeilinės atestacijos metu įvertinusi šio statuto 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas einančio pareigūno veiklą labai gerai, siūlo Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui, pasibaigus skyrimo į pareigas laikotarpiui, pakartotinai skirti šį pareigūną į tas pačias pareigas.

8. Šiame straipsnyje nurodyti Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus sprendimai gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

9. Neeilinė atestacija atliekama baigiantis pareigūnui nustatytam išbandymo laikotarpiui, skyrimo į pareigas laikotarpiui (taikoma pareigūnams, kurie Lietuvos Respublikos specialųjų tyrimų tarnybos įstatymo nustatytais atvejais į pareigas skiriami 5 metų laikotarpiui) arba Lietuvos Respublikos specialųjų tyrimų tarnybos įstatymo 11 straipsnio pakeitimo ir įstatymo papildymo 11¹ straipsniu įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui. Tarnybos

direktoriaus ar jo įgalioto pavaduotojo sprendimu neeilinė pareigūno atestacija taip pat gali būti atliekama šiais atvejais:

- 1) kai pareigūnas labai gerai atlieka savo pareigas;
- 2) kai pareigūnas nepatenkinamai atlieka savo pareigas;
- 3) kitais atvejais – esant tarnybiniam būtinumui.

10. Pareigūnų atestacijos kriterijus ir tvarką, Atestacijos komisijos veiklą ir įgaliojimus nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

13 straipsnis. Pareigūnų mokymas ir kvalifikacijos tobulinimas

1. Pareigūnų mokymas ir kvalifikacijos tobulinimas organizuojamas ir vykdomas Specialiųjų tyrimų tarnyboje, Lietuvos ir užsienio valstybių mokslo, mokymo ir kitose įstaigose.

2. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius nustato pareigūnų mokymo ir kvalifikacijos tobulinimo tvarką ir tvirtina pareigūnų kvalifikacijos tobulinimo planus.

3. Mokymo ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpiu pareigūnams garantuojamos einamos pareigos ir darbo užmokestis, taikomos šiame statute ir kituose įstatymuose nustatytos socialinės garantijos.

4. Pareigūnų mokymui ir kvalifikacijos tobulinimui finansuoti gali būti naudojami Specialiųjų tyrimų tarnybai skiriami valstybės biudžeto asignavimai, Europos Sąjungos, užsienio valstybių ir tarptautinių organizacijų finansinės paramos lėšos ir kitų šaltinių lėšos.

5. Specialiųjų tyrimų tarnyba Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatytais atvejais ir tvarka su pareigūnu gali sudaryti sutartį dėl apmokėjimo už jo mokslą, mokymą ar kvalifikacijos tobulinimą. Pareigūnas, nevykdydamas sutarties, vykdęs ją netinkamai arba nesibaigus sutarties terminui ar nepraėjus sutartyje nurodytam laikui atleistas iš pareigų savo noru ar dėl savo kaltės, privalo atlyginti Specialiųjų tyrimų tarnybai su jo mokslu, mokymu ar kvalifikacijos tobulinimu susijusias išlaidas.

14 straipsnis. Tarnybos stažas

1. Šiame statute nurodytą tarnybos stažą, skaičiuojamą kasmetinių atostogų trukmei ir šio statute 37 straipsnio 3 dalyje numatytos kompensacijos dydžiui nustatyti, sudaro Lietuvos valstybei išstarnauti metai.

2. Tarnybos stažas apskaičiuojamas Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka.

15 straipsnis. Pareigūnų darbo užmokestis

1. Pareigūnų darbo užmokestis susideda iš:

- 1) pareiginės algos;
- 2) priedo už tarnybinį rangą;
- 3) priedo už ištarnautus Lietuvos valstybei metus;
- 4) vienkartinės priemokos.

2. Pareigūnų, dirbusių ne visas mėnesio darbo dienas ar dirbančių ne visą darbo dieną, pareiginė alga apskaičiuojama taip: pareiginės algos dydis padalijamas iš to mėnesio nustatytų darbo valandų ar dienų skaičiaus, gautas darbo valandos ar darbo dienos atlygis padauginamas iš pareigūno dirbtų valandų ar dienų skaičiaus.

3. Pareiginė alga ir priedas už ištarnautus Lietuvos valstybei metus apskaičiuojami Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka.

4. Pareigūnams priedai už tarnybinį rangą skaičiuojami nuo pareiginės algos:

- 1) jaunesniajam agentui, agentui, vyresniajam agentui, specialiajam agentui patarėjui – 10 procentų dydžio;
- 2) specialiajam agentui – 15 procentų dydžio;
- 3) vyresniajam specialiajam agentui – 20 procentų dydžio;
- 4) vyriausiajam specialiajam agentui – 25 procentų dydžio;
- 5) ypatingajam specialiajam agentui – 30 procentų dydžio.

5. Pareigūnui už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose, kuriuose vykdoma su Specialiųjų tyrimų tarnybos uždaviniais ir funkcijomis susijusi veikla, iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų pagal paramos teikimo projektų sutartyse nustatytas sąlygas ir įkainius gali būti mokamos vienkartinės ar periodinės išmokos. Už laiką, kurį pareigūnas dalyvauja minėtuose paramos teikimo projektuose ir už kurį gauna išmokas iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų, skirtų minėtiems paramos teikimo projektams įgyvendinti, šio straipsnio 1 dalyje nustatytas darbo užmokestis pareigūnui nemokamas.

6. Už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis pareigūnams gali būti mokama Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymo numatyta vienkartinė priemoka.

16 straipsnis. Teisės dirbti kitą darbą įgyvendinimas

1. Sprendimą dėl leidimo pareigūnui dirbti kitą darbą, suderinamą su Lietuvos Respublikos specialiuųjų tyrimų tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytais veiklos apribojimais, priima Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius pareigūno prašymu.

Prašymai leisti dirbti kitą darbą nagrinėjami Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

2. Sprendimas dėl leidimo dirbti kitą darbą galioja vienus metus nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu toks sprendimas priimtas dėl pareigūno perkėlimo į kitas pareigas šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais, leidimas galioja perkėlimo į kitas pareigas laikotarpiu. Pareigūną perkėlus į kitas pareigas, pasikeitus jo pareigybės aprašyme nustatytoms funkcijoms, jis privalo pateikti naują prašymą leisti dirbti kitą darbą.

3. Sprendimas dėl leidimo dirbti kitą darbą gali būti atšauktas, jeigu atsiranda arba paaiškėja naujų aplinkybių, dėl kurių toks leidimas negalėtų būti išduotas.

4. Šiame straipsnyje nurodytą leidimą dirbti kitą darbą taip pat turi gauti pareigūnas, siekiantis būti perkeltas į kitas pareigas šio statuto 20 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytais atvejais.

17 straipsnis. Tarnybinis pažymėjimas ir tarnybinis ženklas

1. Paskirtam į pareigas pareigūnui išduodamas tarnybinis pažymėjimas ir tarnybinis ženklas, kurių paskirtis – patvirtinti pareigūno statusą ir tarnybą Specialiųjų tyrimų tarnyboje.

2. Tarnybinio pažymėjimo ir tarnybinio ženklo pavyzdžius tvirtina Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

18 straipsnis. Pareigūnų įgaliojimai, tarpusavio tarnybos santykiai ir atsakomybė

1. Pareigūno duodami teisėti nurodymai yra privalomi visiems asmenims.

2. Pareigūnas privalo vykdyti aukštesnio pagal pavaldumą pareigūno įsakymus, nurodymus ar pavedimus. Pareigūnas turi teisę prašyti, kad aukštesnis pagal pavaldumą pareigūnas įsakymus, nurodymus ar pavedimus duotų raštu.

3. Pareigūnas asmeniškai atsako už savo, taip pat pagal įgaliojimus ir kompetenciją už jam pavaldžių pareigūnų veiklą ir sprendimus bei jų padarinius.

4. Apie gautą įsakymą, nurodymą ar pavedimą, prieštaraujantį įstatymui ar viršijantį aukštesniojo pagal pavaldumą pareigūno tarnybinius įgaliojimus, pareigūnas turi nedelsdamas pranešti Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriui. Apie Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus duotą įsakymą, nurodymą ar pavedimą, aiškiai prieštaraujantį įstatymui, nedelsiant pranešama Lietuvos Respublikos generaliniam prokurorui ar jo pavaduotojui. Įstatymui prieštaraujančio įsakymo, nurodymo ar pavedimo vykdymas neatleidžia nuo atsakomybės.

19 straipsnis. Pareigūno asmens duomenys ir asmens byla

1. Specialiųjų tyrimų tarnyba turi teisę tvarkyti pareigūno asmens duomenis ir ypatingus asmens duomenis pagal Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys, taip pat duomenys apie pareigūno priėmimą į tarnybą, priesaiką, skyrimą į pareigas, atleidimą iš jų, nušalinimą, skatinimą, tarnybines nuobaudas ir kita tvarkomi Specialiųjų tyrimų tarnyboje saugomoje pareigūno asmens byloje. Asmens bylų sudarymo tvarką ir saugojimo terminus nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius, atsižvelgdamas į Lietuvos vyriausiojo archyvaro nustatytus dokumentų saugojimo terminus.

IV SKYRIUS

PERKĖLIMAS Į KITAS PAREIGAS, NUŠALINIMAS NUO PAREIGŲ, ATLEIDIMAS IŠ TARNYBOS

20 straipsnis. Perkėlimas į kitas pareigas

1. Pareigūnas Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu gali būti perkeltas į aukštesnės, lygiavertės ar žemesnės pareigas.

2. Pareigūnas į aukštesnės pareigas gali būti perkeltas:

- 1) esant tarnybiniam būtinumui – ne ilgiau kaip 3 mėnesiams;
- 2) Atestacijos komisijai įvertinus pareigūno veiklą labai gerai.

3. Pareigūnas į lygiavertės pareigas gali būti perkeltas:

- 1) savo prašymu ar sutikimu;
- 2) dėl tarnybos organizavimo pakeitimų panaikinus pareigūno pareigybę;
- 3) esant tarnybiniam būtinumui – ne ilgiau kaip 3 mėnesiams;
- 4) kai dėl sveikatos būklės jis negali eiti savo pareigų, jeigu pareigūnas su tuo sutinka;
- 5) pasibaigus skyrimo į pareigas laikotarpiui, jeigu pareigūnas su tuo sutinka;
- 6) kai jam įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu;
- 7) kai į tas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau jas ėjęs pareigūnas.

4. Pareigūnas į žemesnės pareigas gali būti perkeltas:

- 1) savo prašymu ar sutikimu;
- 2) dėl tarnybos organizavimo pakeitimų panaikinus pareigūno pareigybę ir nesant galimybės perkelti į lygiavertės pareigas, jeigu pareigūnas su tuo sutinka;
- 3) kai dėl sveikatos būklės negali eiti savo pareigų, jeigu pareigūnas su tuo sutinka;
- 4) esant tarnybiniam būtinumui – ne ilgiau kaip 3 mėnesiams;
- 5) paskyrus tarnybinę nuobaudą – perkėlimą į žemesnės pareigas;
- 6) Atestacijos komisijai įvertinus pareigūno veiklą nepatenkinamai;

7) pasibaigus kadencijai arba skyrimo į pareigas laikotarpiui, jeigu nėra galimybės perkelti į lygiavertes pareigas ar pareigūnas atsisako būti perkeltas į jas ir pareigūnas su tuo sutinka;

8) kai jam įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu, – jeigu nėra galimybės perkelti į lygiavertes pareigas ir pareigūnas su tuo sutinka;

9) kai į tas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau jas ėjęs pareigūnas, – jeigu nėra galimybės perkelti į lygiavertes pareigas ir pareigūnas su tuo sutinka.

5. Pareigūnas savo rašytiniu sutikimu gali būti perkeltas į pareigas Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose ir atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, taip pat dirbti į specialiąsias misijas ir institucijas, kurių steigimą numato Europos Sąjungos teisės aktai.

6. Atsižvelgiant į teisės aktus, reglamentuojančius delegavimą į tarptautines institucijas ir užsienio valstybių institucijas, pareigūnas savo rašytiniu sutikimu taip pat gali būti laikinai perkeltas į pareigas tarptautinėje institucijoje ar užsienio valstybės institucijoje.

7. Pagal šio straipsnio 5 ar 6 dalį perkeltas pareigūnas kitas pareigas gali eiti ne ilgiau kaip 3 metus, jeigu tarptautinė sutartis ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip.

8. Perkėlimo pagal šio straipsnio 5 ar 6 dalį laikotarpiu pareigūnui garantuojamos iki perkėlimo eitos pareigos. Pareigūnų perkėlimo į šiame straipsnyje nurodytas pareigas ir atšaukimo iš jų tvarką, socialinių garantijų tarnybos užsienyje metu ypatumus nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

9. Pareigūnas į kitas pareigas taip pat gali būti perkeliamas kitų įstatymų nustatytais atvejais.

21 straipsnis. Laikinas pavedimas atlikti kitas pareigas

1. Esant tarnybiniam būtinumui, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius įsakymu gali neperkeldamas į kitas pareigas laikinai pavesti pareigūnui be jo sutikimo atlikti kitas jo kvalifikaciją atitinkančias aukštesnes, lygiavertes ar žemesnes pareigas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas laikinas pavedimas negali trukti ilgiau kaip vienus metus per penkerius pareigūno tarnybos Specialiųjų tyrimų tarnyboje metus.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka pavedus pareigūnui atlikti aukštesnes pareigas, jam mokamas darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal pareigoms, kurias pavesta laikinai atlikti, nustatytą pareiginę algą ir pareigūnui iki pavedimo laikinai atlikti kitas pareigas nustatytą pareigybės pakopą. Pavedus atlikti žemesnes pareigas, mokamas darbo užmokestis, gautas iki laikino pavedimo.

22 straipsnis. Pareigūno nušalinimas nuo pareigų

1. Pareigūnas privalo būti nušalintas nuo pareigų šiais atvejais:

1) jeigu tarnyboje pasirodė neblaivus, apsvaigęs nuo narkotinių, psichotropinių ar toksinių medžiagų, – likusiam tos dienos (pamainos) darbo laikui;

2) Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka jam uždraudus dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija – Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo nustatyta tvarka atliekamo patikrinimo laikotarpiui;

3) kitų įstatymų nustatytų subjektų sprendimu – šių įstatymų nustatytomis sąlygomis ir tvarka.

2. Pareigūnas gali būti nušalinamas nuo pareigų, jeigu jis įtariamas padaręs tarnybinį nusižengimą, pažeminęs pareigūno vardą, sulaužęs priesaiką, padaręs tyčinę nusikalstamą veiką ar nusikalstamą veiką valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams, – kol bus atliktas tarnybinis tyrimas ir priimtas sprendimas dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo ar jo tolesnės tarnybos arba bus baigtas baudžiamasis procesas.

3. Nušalintas nuo pareigų pareigūnas nuo nušalinimo momento grąžina tarnybinį pažymėjimą, tarnybinį ženklą, tarnybinį ginklą, specialiąsias priemones, dokumentus ir kitas darbo priemones, kurias turėjo eidamas pareigas.

4. Nušalinimo terminui pasibaigus, pareigūnas grąžinamas į eitas pareigas, jeigu po nušalinimo nėra pagrindo atleisti jį iš pareigų.

5. Už nušalinimo laikotarpį darbo užmokestis nemokamas. Pareigūnas, nuo tarnybos nušalintas nepagrįstai ar nepasitvirtinus aplinkybėms, lėmusioms nušalinimą, grąžinamas į eitas pareigas, per 10 darbo dienų jam išmokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo tarnybos, ir delspinigiai, apskaičiuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Delspinigiai nemokami, jeigu žala atlyginta kitų įstatymų nustatyta tvarka. Delspinigių dydis kartą per metus indeksuojamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka, atsižvelgiant į vartotojų kainų indeksą per praėjusius kalendorinius metus.

6. Nušalinimo laikotarpiu pareigūnui netaikomas Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytas apribojimas.

23 straipsnis. Pareigūnų atleidimas iš tarnybos

1. Pareigūnas atleidžiamas iš tarnybos šiais pagrindais:

1) kai jis atsistatydina savo noru;

2) kai įsiteisėja apkaltinamasis teismo nuosprendis, kuriuo pareigūnas nuteisiamas už padarytą tyčinę nusikalstamą veiką ar nusikalstamą veiką valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams, arba jam paskiriama bausmė, dėl kurios jis negali eiti savo pareigų;

3) kai jis netenka Lietuvos Respublikos pilietybės;

4) kai Atestacijos komisija siūlo atleisti pareigūną iš pareigų;

5) kai jis sulaužo priesaiką;

6) dėl sveikatos būklės, esant tam tikrai asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurios steigėja yra Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvadai;

7) jeigu jo tarnybinė veikla išbandymo laikotarpiu įvertinama nepatenkinamai;

8) kai paaiškėja Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 15 straipsnyje ar šio statuto 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės;

9) kai jam paskiriama tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos;

10) kai jis sulaukia valstybinio socialinio draudimo senatvės pensijos amžiaus;

11) kai paaiškėja, kad priimant į tarnybą buvo nuslėpti ar pateikti tikrovės neatitinkantys duomenys (dokumentai), dėl kurių asmuo negalėjo būti priimtas į tarnybą;

12) kai jis atsisako dirbti pakeitus tarnybos sąlygas šio statuto 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte, 20 straipsnio 3 dalies 3 punkte, 20 straipsnio 4 dalies 4 punkte ir 21 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais;

13) kai jis pažemino pareigūno vardą;

14) paties prašymu dėl išėjimo į pensiją;

15) kai jis sulaukė šio statuto 34 straipsnio 1 dalyje nustatyto amžiaus, jeigu jo tarnybos laikas nustatyta tvarka nebuvo pratęstas arba baigėsi jo tarnybos laiko pratęsimo terminas.

2. Pareigūnas gali būti atleidžiamas iš tarnybos šiais pagrindais:

1) jeigu jis dėl laikinojo nedarbingumo neatvyksta į tarnybą daugiau kaip 120 kalendorinių dienų iš eilės arba daugiau kaip 140 kalendorinių dienų per paskutinius 12 mėnesių ir jeigu neatvykimas nesusijęs su sužalojimu, susižalojimu, kitu sveikatos sutrikdymu, atsiradusiu atliekant tarnybines pareigas arba dėl tarnybos ar pareigūno statuso;

2) kai pareigūno pareigybė panaikinama dėl tarnybos organizavimo pakeitimų;

3) kai į tas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau jas ėjęs pareigūnas;

4) kai jam įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu;

5) kai baigiasi Specialiųjų tyrimų tarnybos struktūrinio padalinio, nesančio kitame struktūriniame padalinyje, vadovui ir pavaduotojui nustatytas tarnybos laikotarpis.

24 straipsnis. Pareigūno atleidimas iš tarnybos jam atsistatydinus savo noru

1. Pareigūnas turi teisę atsistatydinti savo noru (šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 1 ir 14 punktai), apie tai ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų raštu įspėjęs Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorių. Jeigu Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius sutinka, tarnyba gali būti nutraukta ir anksčiau negu po 14 kalendorinių dienų.

2. Jeigu prašymas atleisti iš tarnybos pagrįstas pareigūno liga ar neįgalumu, trukdančiais tinkamai atlikti tarnybines pareigas, jis turi būti patenkintas kitą darbo dieną nuo prašymo padavimo dienos.

3. Pareigūnas turi teisę atšaukti prašymą ne vėliau kaip per 3 kalendorines dienas nuo jo padavimo dienos, jeigu nėra priimtas Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymas atleisti šiuo pagrindu.

25 straipsnis. Reikalavimai atleidžiant iš tarnybos kitais atvejais

1. Negalima atleisti pareigūno iš tarnybos jo laikinojo nedarbingumo laikotarpiu ar per atostogas, išskyrus atleidimą pagal šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 11, 13 punktus ir 2 dalies 1 ir 4 punktus. Jeigu pareigūnas yra atleistas iš tarnybos pažeidžiant šią nuostatą, jo atleidimo diena laikoma kita po atostogų ar kita po laikinojo nedarbingumo pasibaigimo tarnybos diena.

2. Negalima atleisti iš tarnybos nėščios pareigūnės, taip pat pareigūno, auginančio vaiką (vaikus) iki 3 metų amžiaus, jeigu šių pareigūnų veiksmuose nėra kaltės.

3. Atleisti pareigūną iš tarnybos pagal šio statuto 23 straipsnio 2 dalies 2 punktą galima tik įspėjus jį raštu prieš 2 mėnesius. Pareigūnui, auginančiam vaiką (vaikus) iki 14 metų, taip pat pareigūnui, kuriam iki teisės gauti pareigūnų ir karių valstybinę pensiją liko ne daugiau kaip 5 metai, apie numatomą atleidimą iš tarnybos turi būti pranešta raštu prieš 4 mėnesius. Jeigu pareigūnas atleidžiamas iš tarnybos nepasibaigus įspėjimo laikui, jo atleidimo data perkeliama iki to laiko, kada turėjo pasibaigti įspėjimo terminas.

4. Atleisti pareigūną iš tarnybos pagal šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 6 punktą, 2 dalies 2, 3 ir 4 punktus galima tik tuo atveju, jeigu nėra galimybės pareigūno sutikimu jį perkelti į lygiavertės arba žemesnės pareigas.

5. Atleisti pareigūną iš tarnybos pagal šio statuto 23 straipsnio 2 dalies 5 punktą galima tik tuo atveju, jeigu jam pasiūlomos kitos laisvos lygiavertės pareigos, o jeigu jų nėra arba pareigūnas nesutinka būti perkeltas į jas, – žemesnės pareigos ir pareigūnas nesutinka būti perkeltas į jas.

26 straipsnis. Atleidimo iš tarnybos tvarka

1. Pareigūnai iš tarnybos atleidžiami Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu, išskyrus pareigūnus, atleidžiamus Respublikos Prezidento dekretu.
2. Atleidžiamas pareigūnas privalo ne vėliau kaip atleidimo dieną grąžinti tarnybinių pažymėjimą, tarnybinių ženklą, tarnybinių ginklų, specialiąsias priemones, dokumentus ir kitas darbo priemones, kurias gavo eidamas tarnybines pareigas.

27 straipsnis. Atleidimo iš tarnybos apskundimo tvarka ir grąžinimo į tarnybą pagrindai

1. Ginčai dėl pareigūnų atleidimo sprendžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.
2. Teismui grąžinus neteisėtai atleistą pareigūną į ankstesnes pareigas, šiam pareigūnui išmokamas jo vidutinis darbo užmokestis už visą priverstinės pravaikštos laiką nuo atleidimo iš tarnybos dienos iki teismo sprendimo įvykdymo dienos.
3. Kai neteisėtai atleistas pareigūnas pareiškia, kad grąžinus jį į ankstesnes pareigas jam būtų sudarytos nepalankios sąlygos dirbti, teismas, konstatuodamas neteisėtą atleidimą, gali pareigūno prašymu negrąžinti jo į darbą, o priteisti jam kompensaciją iki šešių jo vidutinių mėnesinių darbo užmokesčių dydžio ir vidutinį darbo užmokestį už priverstinės pravaikštos laiką nuo atleidimo iš tarnybos dienos iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Šiuo atveju pareigūnas laikomas atleistu iš tarnybos pagal šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 1 punktą nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.

28 straipsnis. Pareigūnų rezervas

1. Specialiųjų tyrimų tarnyboje gali būti sudaromas pareigūnų rezervas (toliau – rezervas). Į rezervą pareigūnai gali būti įtraukiami, kai jie atleidžiami iš tarnybos Specialiųjų tyrimų tarnyboje ir skiriami į pareigas kitose Lietuvos, užsienio valstybių ar tarptautinėse institucijose, įstaigose, įmonėse, organizacijose, taip pat kai užsiima kita teisėta veikla ir atlieka darbą, susijusį su Specialiųjų tyrimų tarnybos uždaviniais.
2. Pareigūnas į rezervą įtraukiamas Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu.
3. Pareigūnams, įtrauktiems į rezervą, darbo užmokestis ir kitos su tarnybos santykiais susijusios išmokos nemokamos.
4. Į rezervą įtrauktas pareigūnas atlieka bendrąsias pareigūno pareigas ir valstybės tarnautojo ar kitoms jo einamoms pareigoms pagal pareigybės aprašymą priskirtas funkcijas.
5. Buvimo rezerve laikas įskaičiuojamas į tarnybos stažą tik tuo atveju, kai pareigūnas vėl paskiriamas į Specialiųjų tyrimų tarnybą ir ten išdirba ne mažiau kaip vienus metus.

6. Pareigūnas rezerve nepertraukiamai gali būti ne ilgiau kaip 5 metus, o bendras buvimo rezerve laikas per visą tarnybos laiką negali viršyti 10 metų.

7. Rezervo sudarymo tvarką nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

29 straipsnis. Pareigūno statuso atkūrimas

1. Atkurti pareigūno statusą – Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka grįžti į eitas arba, jeigu nėra galimybės, į kitas pareigas Specialiųjų tyrimų tarnyboje – turi teisę buvę pareigūnai:

1) pačių prašymu atleisti iš tarnybos ir paskirti dirbti tarptautinėje institucijoje, Europos Sąjungos ar užsienio valstybės institucijoje;

2) pačių prašymu atleisti iš tarnybos ir išvykę kartu su sutuoktiniais, perkeltais, paskirtais ar išrinktais dirbti užsienyje.

2. Pareigūno statusas atkuriamas per 3 mėnesius nuo darbo tarptautinėje institucijoje, Europos Sąjungos ar užsienio valstybės institucijoje pabaigos arba per 3 mėnesius po sutuoktinio perkėlimo, paskyrimo ar išrinkimo dirbti užsienyje laikotarpio pabaigos, arba per 3 mėnesius nuo prašymo atkurti pareigūno statusą pateikimo dienos, jeigu toks prašymas pateikiamas nepasibaigus sutuoktinio perkėlimo, paskyrimo ar išrinkimo dirbti užsienyje laikotarpiui.

3. Pareigūno statusas atkuriamas, jeigu jį atkurti siekiantis asmuo atitinka šio statuto 3 ir 4 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

V SKYRIUS

SKATINIMAS IR ATSAKOMYBĖ

30 straipsnis. Pareigūnų skatinimas ir apdovanojimai

1. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius už pavyzdinę tarnybą pareigūnus gali skatinti:

1) pareikšdamas padėką;

2) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka paskirdamas ne didesnę kaip pareigūno vidutinio darbo užmokesčio dydžio vienkartinę piniginę išmoką;

3) įteikdamas vardinę dovaną;

4) įteikdamas Specialiųjų tyrimų tarnybos žinybinį ženklą;

5) įteikdamas Specialiųjų tyrimų tarnybos garbės ženklą.

2. Pareigūnai už ypatingus nuopelnus Specialiųjų tyrimų tarnyboje gali būti pristatyti valstybės apdovanojimui.

3. Specialiųjų tyrimų tarnybos žinybinio ženklo ir garbės ženklo aprašus ir nuostatus tvirtina Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

4. Pareigūnai, turintys galiojančią tarnybinę nuobaudą, neskatinami.

31 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos

1. Šio statuto nustatyta tvarka už tarnybinius nusižengimus pareigūnams skiriamos šios tarnybinės nuobaudos:

- 1) pastaba;
- 2) papeikimas;
- 3) griežtas papeikimas;
- 4) perkėlimas į žemesnes pareigas;
- 5) atleidimas iš tarnybos.

2. Už vieną nusižengimą taikoma tik viena tarnybinė nuobauda.

3. Sprendimas dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

32 straipsnis. Pareigūnų tarnybinių nusižengimų tyrimo subjektai, nuobaudų skyrimo tvarka ir nuobaudų išnykimas

1. Tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūra pradedama Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus sprendimu, gavus duomenų apie galbūt padarytą tarnybinį nusižengimą. Tarnybinio nusižengimo tyrimą atlieka Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius, Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įgalioti pareigūnai ar Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus sudaryta komisija.

2. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tarnybinio nusižengimo paaiškėjimo dienos, neįskaitant laiko, kai pareigūnas nebuvo tarnyboje dėl ligos, atostogų arba buvo išvykęs į tarnybinę komandiruotę ar stažuotę užsienyje. Negalima skirti tarnybinės nuobaudos praėjus vieniems metams nuo nusižengimo padarymo dienos, išskyrus atvejus, kai tarnybinio nusižengimo tyrimas sustabdomas šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais arba kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių inventurizaciją arba kompetentingos institucijos atliekamą tarnybinį ar kitą patikrinimą. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 3 metus nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos ir ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo kompetentingos institucijos atlikto tyrimo pabaigos dienos.

3. Pareigūnas, įtariamasis padaręs tarnybinį nusižengimą, gali pateikti raštu paaiškinimą dėl tarnybinio nusižengimo. Jeigu pareigūnas paaiškinimo raštu nepateikia, surašomas aktas, kurį pasirašo tarnybinį tyrimą atlikęs pareigūnas ir du kiti pareigūnai arba tarnybinį tyrimą atlikusios komisijos nariai. Šiuo aktu patvirtinama, kad pareigūnas nepateikė paaiškinimo raštu.

4. Jeigu paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas turi nusikalstamos veikos ar administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo) požymių, tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūra sustabdoma ir medžiaga perduodama tirti kompetentingai institucijai. Tarnybinio nusižengimo tyrimas sustabdomas ir paaiškėjus, kad dėl šios pareigūno veikos yra pradėtas baudžiamasis procesas arba bylos dėl administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo) teiseną. Jeigu atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą ar bylos dėl administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo) teiseną arba pasibaigia baudžiamasis procesas ar bylos dėl administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo) teiseną, tarnybinės nuobaudos skyrimo procedūra tęsiama ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šių sąlygų atsiradimo. Kai pareigūno veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinių nusižengimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo), tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar bylos dėl administracinio teisės pažeidimo (nusižengimo) teisenos eigą.

5. Tarnybinė nuobauda skiriama Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu.

6. Tarnybinių nusižengimų tyrimo tvarka nustatoma Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus įsakymu.

7. Pareigūnas laikomas nebaustas tarnybine nuobauda, jeigu po nuobaudos už tarnybinių nusižengimą (išskyrus atleidimą iš tarnybos) skyrimo praėjo vieni metai.

8. Tarnybinė nuobauda Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus motyvuotu sprendimu už gerą tarnybą gali būti panaikinta pirmiau, negu sueis šio straipsnio 7 dalyje nustatytas terminas. Tarnybinė nuobauda taip pat gali būti panaikinta, jeigu pareigūnas gauna valstybės apdovanojimą.

33 straipsnis. Pareigūnų materialinė atsakomybė

1. Pareigūnas turi atlyginti savo neteisėta kalta veika Specialiųjų tyrimų tarnybai padarytą tiesioginę materialinę žalą.

2. Atlyginama visa šio straipsnio 1 dalyje nurodyta žala, tačiau atlygintinos žalos dydis negali viršyti šešių vidutinių pareigūno darbo užmokesčių, išskyrus teisės aktų nustatytus atvejus, kai privaloma atlyginti visą žalą.

3. Padarytą žalą pareigūnas gali atlyginti savo noru.

4. Jeigu pareigūnas gera valia šalių susitarimu žalos neatlygino, padarytos žalos atlyginimas Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus sprendimu gali būti išskaitomas iš pareigūno darbo užmokesčio neviršijant vieno vidutinio darbo užmokesčio. Sprendimas dėl žalos atlyginimo turi būti priimtas ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo žalos paaiškėjimo dienos. Neatlyginta žalos dalis išieškoma pareiškus ieškinį teisme.

5. Atlyginant žalą išieškoma suma negali viršyti 20 procentų priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio.

6. Jeigu pareigūno padarytą žalą atlygina Specialiųjų tyrimų tarnyba, iš žalą padariusio pareigūno gali būti reikalaujama regreso tvarka atlyginti Specialiųjų tyrimų tarnybai padarytą žalą, bet ne didesnę kaip šešių vidutinių pareigūno darbo užmokesčių dydžio. Jeigu pareigūnas žalą padarė tyčia, gali būti reikalaujama atlyginti visą Specialiųjų tyrimų tarnybos patirtą žalą. Žalos atlyginimas išieškomas iš pareigūno darbo užmokesčio ir negali viršyti 20 procentų priklausančio per mėnesį mokėti darbo užmokesčio.

VI SKYRIUS SOCIALINĖS GARANTIJOS

34 straipsnis. Tarnybos laikas

1. Pareigūnai, išskyrus Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorių ir direktoriaus pavaduotojus, Specialiųjų tyrimų tarnyboje tarnauja, kol jiems sukanka 60 metų.

2. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius ir direktoriaus pavaduotojai tarnauja iki įsigalioja Respublikos Prezidento dekretas dėl jų atleidimo iš pareigų.

3. Pareigūnas, paskirtas į pareigas 5 metų tarnybos laikotarpiui, tarnauja iki kadencijos ar šio laikotarpio pabaigos, bet ne ilgiau negu jis sulaukia valstybinio socialinio draudimo senatvės pensijos amžiaus.

4. Pareigūno prašymu jo tarnybos laikas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau negu jis sulaukia valstybinio socialinio draudimo senatvės pensijos amžiaus. Tarnybos laiką pratęsia asmuo, įgaliotas skirti pareigūną į pareigas ir atleisti iš jų, nurodydamas tarnybos laiko pratęsimo terminą.

35 straipsnis. Atostogos

1. Pareigūnams kasmetinių atostogų trukmė nustatoma atsižvelgiant į tarnybos stažą. Nustatoma tokia kasmetinių atostogų trukmė pareigūnams, ištarnavusiems:

- 1) iki 10 metų, – 22 darbo dienos;
- 2) nuo 10 iki 15 metų, – 25 darbo dienos;
- 3) nuo 15 iki 20 metų, – 29 darbo dienos;
- 4) daugiau kaip 20 metų, – 33 darbo dienos.

2. Pareigūnui kasmetinės atostogos gali būti suteikiamos dalimis. Viena iš kasmetinių atostogų dalių negali būti trumpesnė kaip 10 darbo dienų.

3. Pareigūnams gali būti suteikiamos šios tikslinės atostogos:

- 1) nėštumo ir gimdymo;
- 2) tėvystės;
- 3) vaikui prižiūrėti;
- 4) mokymosi;
- 5) dėl gyvenamosios vietos pakeitimo;
- 6) nemokamos – iki 22 darbo dienų per metus;
- 7) kitos tikslinės atostogos, nustatytos Lietuvos Respublikos darbo kodekse.

4. Pareigūnų atostogų trukmę ir suteikimo tvarką nustato šis statutas, Lietuvos Respublikos darbo kodeksas ir kiti teisės aktai.

5. Mokymosi atostogos gali būti suteikiamos pareigūno prašymu, pateikus atitinkamus mokymo įstaigos dokumentus.

6. Pareigūnui, Specialiųjų tyrimų tarnyboje išstarnavusiam ne mažiau kaip 3 mėnesius, gali būti suteiktos iki vieno metų trukmės atostogos kvalifikacijai tobulinti. Šiuo atveju pareigūnui paliekamos jo eitos pareigos, tačiau jam nustatytas darbo užmokestis nemokamas. Pasinaudoti šiomis atostogomis pareigūnas gali ne dažniau kaip vieną kartą per 5 metus.

7. Pareigūnui, keičiančiam gyvenamąją vietą dėl perkėlimo į kitas pareigas (išskyrus atvejus, kai tarnybos vieta keičiama pareigūno prašymu) ar laikino pavedimo atlikti kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, persikelti skiriama iki 5 darbo dienų. Už šį laikotarpį pareigūnui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis, taip pat Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka kompensuojamos persikėlimo išlaidos.

8. Už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis pareigūnui gali būti kompensuojama suteikiant iki 10 darbo dienų kasmetinių papildomų mokamų atostogų.

9. Pareigūnai esant tarnybiniam būtinumui Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka gali būti atšaukiami iš kasmetinių atostogų. Pareigūno dėl atšaukimo iš atostogų patirtas išlaidas atlygina Specialiųjų tyrimų tarnyba Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

36 straipsnis. Kompensacijos ir pašalpos

1. Pareigūnui žuvus dėl tarnybos, jo šeimai – sutuoktiniui ar partneriui, vaikams (įvaikiams) iki 18 metų, taip pat vyresniems vaikams (įvaikiams), jeigu jie mokosi įregistruotose bendrojo ugdymo mokyklose ir profesinio mokymo įstaigose pagal bendrojo ugdymo ir profesinio mokymo programas grupinio mokymosi forma kasdieniu, neakivaizdiniu ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais, pavienio mokymosi forma savarankišku ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais ir aukštojoje mokykloje pagal dieninę arba nuolatinę studijų formą, kol jiems sukaks 24 metai, žuvusiojo vaikams, gimusiems po jo mirties, tėvui ar

motinai – ir nedarbingiems asmenims, kurie buvo žuvusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti jo išlaikymą, per vienus metus nuo pareigūno mirties lygiomis dalimis išmokama 120 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio vienkartinė kompensacija, sumažinta priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu. Pareigūnas, žuvęs dėl tarnybos, laidojamas valstybės lėšomis.

2. Pareigūną pripažinus nežinia kur esančiu ar paskelbus žuvusiu, laikoma, kad jis yra pripažintas nežinia kur esančiu ar paskelbtas žuvusiu dėl tarnybos, jeigu neįrodyta kitaip, ir jo šeimai bei nedarbingiems asmenims, kurie buvo jo išlaikomi arba nurodytą dieną turėjo teisę gauti jo išlaikymą, nuo pareigūno pripažinimo nežinia kur esančiu ar jo paskelbimo žuvusiu dienos kas mėnesį lygiomis dalimis mokama jo vidutinio darbo užmokesčio pašalpa, neviršijant 120 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio sumos.

3. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas, susižalojo arba jo sveikata buvo sutrikdyta atliekant tarnybines pareigas, jeigu tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su padidėjusiu pavojumi ar padidėjusia rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kai jo sužalojimas, susižalojimas ar sveikatos sutrikdymas yra susijęs su jo tarnybinių pareigų atlikimu, jeigu tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su padidėjusiu pavojumi ar padidėjusia rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kai jo sveikata sutrikdyta dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka išmokama kompensacija, sumažinta priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto darbingumo vienkartinės kompensacijos ar netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokėtinos ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu, atsižvelgiant į netekto darbingumo lygį ir sveikatos sutrikdymo mastą. Nustatomos šios kompensacijos:

1) netekusiems 75–100 procentų darbingumo dėl sužalojimo ar susižalojimo – 60 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

2) netekusiems 60–70 procentų darbingumo dėl sužalojimo ar susižalojimo – 48 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

3) netekusiems 45–55 procentų darbingumo dėl sužalojimo ar susižalojimo – 36 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

4) netekusiems iki 40 procentų darbingumo dėl sužalojimo ar susižalojimo ir dėl to pripažintiems netinkamais tarnybai – 30 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

5) sunkaus sveikatos sutrikdymo atveju – 24 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

6) apysunkio sveikatos sutrikdymo atveju – 18 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

7) lengvo sveikatos sutrikdymo atveju – nuo 1 iki 12 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio.

4. Tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka nustatoma, ar pareigūno mirtis, susižalojimas, sužalojimas arba sveikatos sutrikdymas yra susijęs su tarnyba, tarnybinių pareigų atlikimu ar pareigūno statusu, ar tarnybinių pareigų atlikimas yra susijęs su padidėjusiu pavojumi ar padidėjusia rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, taip pat kompensacijos, mokėtinos lengvo sveikatos sutrikdymo atveju, dydis.

5. Pareigūno sveikatos sutrikdymo sunkumo laipsnį teisės aktų nustatyta tvarka nustato asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurios steigėja yra Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Centrinė medicinos ekspertizės komisija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės tvirtinamu pareigūnų sunkių, apysunkių ir lengvų sužeidimų, traumų ir kitų sveikatos sutrikdymų sąrašu.

6. Pareigūnui, keičiančiam gyvenamąją vietą dėl perkėlimo į kitas pareigas (išskyrus atvejus, kai tarnybos vieta keičiama pareigūno prašymu) ar laikino pavedimo atlikti kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, išmokama vieno mėnesio vidutinio darbo užmokesčio dydžio vienkartinė pašalpa.

7. Pareigūnui, pakeitusiam gyvenamąją vietą dėl perkėlimo į aukštesnes arba lygiavertes pareigas (išskyrus atvejus, kai tarnybos vieta keičiama pareigūno prašymu), taip pat pareigūnui, pakeitusiam gyvenamąją vietą dėl perkėlimo į žemesnes pareigas šio statuto 20 straipsnio 4 dalies 4 ir 7 punktuose nurodytais pagrindais ar dėl laikino pavedimo atlikti kitas pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, jų prašymu Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka gali būti kompensuojamos gyvenamųjų patalpų nuomos išlaidos ar jų dalis. Šios išlaidos kompensuojamos, jeigu pareigūnas, jo sutuoktinis ar partneris, nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) pareigūno tarnybos atlikimo vietoje neturi ir per pastaruosius 5 metus neturėjo nuosavybės teise priklausančios gyvenamosios patalpos, atitinkančios techninius ir sanitarinius reikalavimus.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nustatytais sąlygomis gyvenamųjų patalpų nuomos išlaidos kompensuojamos:

1) pareigūnams, kurie į pareigas pirmą kartą arba pakartotinai skiriami 5 metų laikotarpiui arba kadencijai, – kol jie eina šias pareigas;

2) pareigūnams, kurie į pareigas skiriami neterminuotai, – 5 metus nuo skyrimo į šias pareigas dienos;

3) pareigūnams, kurie į pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje perkelti esant tarnybiniam būtinumui ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui arba kuriems laikinai pavesta atlikti kitas

pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, – perkėlimo į kitas pareigas arba pareigų, kurias pavesta laikinai atlikti, atlikimo laikotarpiu.

9. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka pareigūnams, jų šeimos nariams atlyginama materialinė žala, atsiradusi jiems nukentėjus dėl priežasčių, susijusių su pareigūno tarnyba.

10. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytos kompensacijos nemokamos, jeigu:

1) pareigūnas žuvo, susižalojo darydamas tyčinį nusikaltimą ar tyčinį baudžiamąjį nusižengimą arba pareigūnas buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta jam darant tyčinį nusikaltimą ar tyčinį baudžiamąjį nusižengimą;

2) pareigūno mirties, sužalojimo, susižalojimo ar sveikatos sutrikdymo priežastis buvo su tarnybinių pareigų atlikimu nesusijęs apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų svaigųjų medžiagų;

3) pareigūnas nusižudė, kėsinosi nusižudyti ar tyčia susižalojo;

4) pareigūnas žuvo, susižalojo, buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta per eismo įvykį, jeigu šis pareigūnas vairavo transporto priemonę neturėdamas teisės jos vairuoti arba perdavė ją vairuoti asmeniui, apsvaigusiam nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų svaigųjų medžiagų arba neturinčiam teisės jos vairuoti;

5) pareigūno sveikata sutriko ar jis mirė dėl ligos ir tai nesusiję su tarnybinių pareigų atlikimu arba pareigūno mokymu;

6) pareigūno mirties ar susižalojimo priežastis buvo sąmoningas, su tarnybiniu būtinumu nesusijęs saugumo taisyklių pažeidimas.

37 straipsnis. Išmokos pareigūnams, atleidžiamiems iš Specialiųjų tyrimų tarnybos

1. Atleidžiant pareigūnus iš tarnybos Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 ar 7 punkte, 12 straipsnio 2 dalyje, šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 6 punkte, 2 dalies 1, 2, 3 ar 5 punkte nustatytais pagrindais, išmokama 2 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė išmoka.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta išeitinė išmoka, išskyrus išmoką, mokėtiną atleidžiant pareigūną iš tarnybos Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punkte, šio statuto 23 straipsnio 1 dalies 6 punkte ir 2 dalies 1 punkte nustatytais pagrindais, pradedama mokėti praėjus vienam mėnesiui nuo pareigūno atleidimo dienos ir mokama kas mėnesį lygiomis dalimis, bet kiekviena šių dalių turi būti ne mažesnė negu vieno mėnesio jo gauto vidutinio darbo užmokesčio dydžio. Jos mokėjimas nutraukiamas, jeigu asmuo pradeda eiti valstybės tarnautojo pareigas ar priimamas į darbą įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės

įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke. Jeigu asmuo pradeda eiti valstybės tarnautojo pareigas ne pirmą mėnesio dieną, šio straipsnio 1 dalyje nustatyta išeitinė išmoka mokama tik už to mėnesio dienas iki priėmimo į valstybės tarnautojo pareigas ar priėmimo į darbą įstaigoje, išlaikomoje iš valstybės ar savivaldybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar iš kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, valstybės ar savivaldybės įmonėje, viešojoje įstaigoje, kurių savininkė yra valstybė arba savivaldybė, ar Lietuvos banke dienos.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio išeitinė išmoka pareigūnams, turintiems didesnę kaip 5 metų tarnybos stažą, didinama pusantro karto, didesnę kaip 10 metų – du kartus, didesnę kaip 20 metų – tris kartus.

38 straipsnis. Pareigūnų socialinis draudimas ir pensijos

1. Pareigūnai draudžiami visų Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme nurodytų rūšių socialiniu draudimu. Draudimo tvarką ir sąlygas nustato atskiri socialinio draudimo rūšis reglamentuojantys teisės aktai.

2. Nelaimingų atsitikimų tarnyboje, nelaimingų atsitikimų pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos tyrimo ir apskaitos tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Pareigūnams, kurie tapo laikinai nedarbingi dėl tarnybinių pareigų atlikimo arba kurių laikinasis nedarbingumas susijęs su tarnybinių pareigų atlikimu (kai pareigūnas tampa laikinai nedarbingas ne dėl nelaimingo atsitikimo tarnyboje, nelaimingo atsitikimo pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos), iš Specialiųjų tyrimų tarnybos lėšų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka kompensuojamas vidutinio jų darbo užmokesčio ir gautos ligos išmokos skirtumas.

3. Pareigūnai turi teisę gauti pareigūnų valstybinę pensiją pagal įstatymą, reglamentuojantį pareigūnų ir karių valstybinių pensijų skyrimo ir mokėjimo tvarką.

39 straipsnis. Pareigūnų papildoma sveikatos priežiūra

1. Pareigūnams užtikrinama papildoma valstybės biudžeto lėšomis finansuojama sveikatos priežiūra, apimanti specializuotąją medicininę ekspertizę, prevencinę medicinos pagalbą, medicininę reabilitaciją, sveikatos grąžinamąjį ir antirecidyvinių gydymą, prevencinę medicininę ir psichologinę reabilitaciją, psichologinės paramos, sveikatos ugdymo ir stiprinimo priemonių taikymą, taip pat neapmokamą iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto asmens sveikatos priežiūrą asmens sveikatos priežiūros įstaigose, papildomai remiamą iš valstybės biudžeto lėšų. Pareigūnams užtikrinamos tokios pačios apimtys, kaip ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnams, papildomos sveikatos priežiūros paslaugos.

2. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija ar jos įgaliota institucija organizuoja šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigūnų sveikatos priežiūrą asmens sveikatos priežiūros įstaigose, naudodamasi pareigūnų tarnybos ir (arba) gyvenamųjų vietovių asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų teikiamomis paslaugomis.

3. Į pareigūnams teikiamas iš valstybės biudžeto finansuojamas sveikatos priežiūros paslaugas asmens sveikatos priežiūros įstaigose turi teisę ir buvę pareigūnai – pareigūnų ir karių valstybinių pensijų gavėjai.

4. Pareigūnų specializuotosios medicininės ekspertizės tvarką nustato Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras, suderinęs su Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministru, o privalomų profilaktinių sveikatos patikrinimų tvarką nustato Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras, suderinęs su Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriumi ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministru.

40 straipsnis. Pareigūnams teikiama pagalba

1. Pareigūnui, vykdžiusiam pavestas funkcijas ir viršijusiam tarnybinės rizikos ribas ir tuo padariusiam nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą (nusižengimą) arba nukentėjusiam atliekant tarnybines funkcijas ar dėl tarnybos, iš Specialiųjų tyrimų tarnybai skirtų lėšų gali būti kompensuojamos teisinės pagalbos išlaidos ar jų dalis. Kompensaciją skiria Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

2. Pareigūnams, kurių materialinė būklė tapo sunki dėl ligos, šeimos nario ligos ar mirties, stichinės nelaimės, turto netekimo, taip pat kitais ypatingais atvejais gali būti skiriama iki penkių minimaliųjų mėnesinių algų dydžio pašalpa. Pašalpa mokama iš Specialiųjų tyrimų tarnybai skirtų lėšų.

41 straipsnis. Kitos garantijos

1. Pareigūnams garantuojamos einamos pareigos ir nustatytas darbo užmokestis:

1) kai Specialiųjų tyrimų tarnybos direktoriaus ar jo įgalioto pareigūno sprendimu yra pasiūsti į mokymo arba kvalifikacijos tobulinimo kursus;

2) kai pareigūnai yra išsiųsti į tarnybines komandiruotes, – darbo dienomis komandiruotėje ir komandiruotės metu kelionėje išbūtą laiką;

3) kai pareigūnai pagal kvietimą ar šaukimą yra išvykę į teismą arba į teisėsaugos ar kontrolės (priežiūros) funkcijas atliekančias institucijas;

4) kai pareigūnai yra išvykę karo prievolę administruojančios krašto apsaugos sistemos institucijos nurodymu;

5) artimųjų giminaičių (tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), senelių, vaikų, sutuoktinio, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių), seserų (įseserių), sugyventinio, jeigu jis nurodytas pareigūno privačių interesų deklaracijoje, jo tėvų (įtėvių), vaikų (įvaikių), brolių (įbrolių) ir seserų (įseserių) mirties atveju – iki 3 darbo dienų;

6) donorams – darbo dienomis, kuriomis jie teisės aktų nustatyta tvarka turi būti atleidžiami nuo tarnybos;

7) kai pareigūnai, gavę tiesioginio vadovo sutikimą, yra išvykę į sveikatos priežiūros įstaigą ir valstybės ar savivaldybės instituciją ar įstaigą, – iki vienos darbo dienos.

2. Kai pareigūnas atlieka privalomąją karo tarnybą arba alternatyviąją krašto apsaugos tarnybą, jam garantuojamos einamos pareigos.

3. Pareigūnai dirba 40 valandų darbo savaitę. Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius, direktoriaus pavaduotojai, pareigūno tiesioginis vadovas esant tarnybiniam būtinumui pareigūnams gali pavesti dirbti ilgiau negu nustatyta darbo savaitės norma (toliau – viršvalandinis darbas). Per vieną darbo dieną pareigūnui gali būti pavedama dirbti iki 4 valandų viršvalandinio darbo, o jeigu pareigūnas sutinka, – iki 8 valandų, per darbo savaitę gali būti pavedama dirbti iki 8 valandų viršvalandinio darbo, o jeigu pareigūnas sutinka, – iki 20 valandų. Per kalendorinius metus pareigūnui gali būti pavedama dirbti iki 250 valandų viršvalandinio darbo.

4. Už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis pareigūnui jo pasirinkimu suteikiamos kasmetinės papildomos mokamos atostogos, numatytos šio statuto 35 straipsnio 8 dalyje, arba mokama šio statuto 15 straipsnio 6 dalyje numatyta vienkartinė priemoka. Pareigūno pasirinkimu už viršvalandinį darbą, darbą poilsio ir švenčių dienomis taip pat gali būti kompensuojama dalimis, derinant kasmetinių papildomų mokamų atostogų suteikimą ir vienkartinės priemokos mokėjimą. Kasmetinių papildomų mokamų atostogų trukmės nustatymo ir šių atostogų suteikimo, vienkartinės priemokos dydžio nustatymo ir jos išmokėjimo sąlygas bei tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

42 straipsnis. Šiame skyriuje nurodytų socialinių garantijų finansavimo šaltiniai

Šiame skyriuje nurodytoms socialinėms garantijoms, išskyrus šio statuto 38 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 39 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, įgyvendinti naudojami Specialiųjų tyrimų tarnybai skiriami valstybės biudžeto asignavimai.

VII SKYRIUS

PRIEVARTOS IR ŠAUNAMŲJŲ GINKLŲ NAUDOJIMAS

43 straipsnis. Prievartos priemonės ir jų naudojimo sąlygos

1. Pareigūnas teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka vykdydamas pareigas gali panaudoti prievartą.

2. Prievarta šiame statute suprantama kaip Specialiųjų tyrimų tarnybos veiklos metodas, kuriuo siekiama įgyvendinti Specialiųjų tyrimų tarnybai pavestus uždavinius ir kuris taikomas, kai nevykdomi pareigūno reikalavimai ar nurodymai arba siekiama išvengti pavojaus. Prievarta gali būti psichinė ir fizinė.

3. Psichinė prievarta suprantama kaip įspėjimas apie ketinimą naudoti fizinę prievartą, šaunamąjį ginklą. Psichinei prievartai prilyginamas specialiosios priemonės ar šaunamojo ginklo parengimas prireikus naudoti.

4. Fizinė prievarta suprantama kaip fizinės jėgos ir (arba) specialiųjų priemonių naudojimas.

5. Specialiosios priemonės suprantamos kaip tiesioginio pavojaus asmens gyvybei nekeliančios prievartos priemonės, kuriomis siekiama atgrasyti galimus teisės pažeidėjus, nustumti arba išsklaidyti minią, įtariamus teisės pažeidėjus sulaikyti arba pažymėti, priverstinai sustabdyti transporto priemones ar jas pažymėti, priverstinai patekti į teritorijas, patalpas ar transporto priemones, atremti neteisėtą kėsimąsi, taip pat ardyti šiems veiksams kliudančius objektus.

6. Kitos šiame straipsnyje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatyme ir Lietuvos Respublikos sprogmenų apyvartos kontrolės įstatyme.

7. Pareigūnas turi teisę panaudoti prievartą tik esant tarnybiniam būtinumui ir tik tiek, kiek to reikia tarnybinei pareigai įvykdyti. Fizinė prievarta ir specialiosios priemonės naudojamos tik tada, kai psichinė prievarta buvo neveiksminga arba negalima.

8. Psichinę prievartą pareigūnas turi teisę panaudoti šio straipsnio 9 ir 11 dalyse arba šio statuto 44 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais.

9. Fizinę prievartą pareigūnas turi teisę panaudoti šiais atvejais:

1) apsisaugodamas ar apsaugodamas asmenis nuo gresiančio pavojaus gyvybei ar sveikatai;

2) asmeniui vengiant vykdyti teisėtus pareigūnų reikalavimus (siekdamas priversti asmenį paklusti), asmenį sulaikydamas (jeigu asmuo priešinasi);

3) atremdamas kėsiniimąsi į šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones, ryšio priemones ir siekdamas šiuos objektus susigražinti;

4) atremdamas valstybės pareigūnų, saugomų asmenų, statinių (įskaitant pavienes patalpas), teritorijų, transporto priemonių užpuolimus;

5) atremdamas valstybės institucijų, jų turto ar transporto priemonių užpuolimus;

6) patekdamas į teritorijas, patalpas ar transporto priemones per kratą ar poėmį, taip pat jeigu jose, turimais duomenimis, gali slėptis asmenys, galbūt padarę nusikalstamas veikas ar administracinius teisės pažeidimus (nusižengimus);

7) chuliganiškų veiksmų, lydimų aiškaus nepaklusnumo teisėtiems pareigūnų reikalavimams, metu;

8) stabdydamas transporto priemonę (esant tarnybiniam būtinumui);

9) užkirsdamas kelią nusikalstamoms veikoms ar administraciniams teisės pažeidimams (nusižengimams).

10. Prievartos priemonės pareigūnas naudoja adekvačiai esamoms aplinkybėms ir proporcingai esamam pavojui, atsižvelgdamas į konkrečią situaciją, teisės pažeidimo pobūdį, intensyvumą ir individualias pažeidėjo savybes. Naudodamas prievartą pareigūnas prioritetą privalo teikti psichinei prievartai, išskyrus atvejus, kai bet koks delsimas kelia pavojų pareigūno ar kito asmens gyvybei ar sveikatai arba psichinė prievarta buvo negalima dėl kitų priežasčių.

11. Pareigūnas turi teisę naudoti antrankius ir surišimo priemones prieš agresyvius, linkusius smurtauti ar žaloti save asmenis, taip pat bėgti linkusius asmenis, kurie įtariami padarę administracinį teisės pažeidimą (nusižengimą) ir (ar) nusikalstamą veiką, pristatydamas juos į Specialiųjų tyrimų tarnybos patalpas, policijos įstaigą ar kitą teisėsaugos instituciją, atlikdamas šių asmenų apžiūrą.

12. Pareigūnas turi teisę transporto priemone stabdyti kitą transporto priemonę ją blokuodamas. Jeigu stabdoma transporto priemonė ar joje esantys asmenys savo veiksmais kelia neišvengiamą pavojų pareigūno ar kito asmens gyvybei ar sveikatai, pareigūnas turi teisę kita transporto priemone ar tam skirta specialiąja priemone stabdomą transporto priemonę taranuoti. Jeigu pareigūnas, vairuojantis transporto priemonę, blokuoja arba taranuoja kitą transporto priemonę ir dėl to kyla pavojus asmenų gyvybei ar sveikatai, po tokių veiksmų jis turi imtis priemonių šių veiksmų padariniams pašalinti.

13. Jeigu teisėti pareigūnų reikalavimai atidaryti patalpas ir transporto priemones nevykdomi, pareigūnai turi teisę jas atidaryti naudodami prievartą.

14. Pareigūnas kaip specialiąją priemonę turi teisę panaudoti šaunamąjį ginklą, iššaudamas į specialųjų priemonių sąrašą įtrauktus užtaisus (kulkas, sviedinius arba kenksmingąsias, dirginančiąsias medžiagas), kurių mechaninis, terminis, cheminis ar kitoks

sukeliamas poveikis sukurtas nesukelti tiesioginio pavojaus nei asmens, prieš kurį naudojamas šaunamasis ginklas, nei kitų asmenų gyvybei.

15. Jeigu nėra neišvengiamo pavojaus pareigūnų ar kitų asmenų gyvybei ar sveikatai, specialiąsias priemones (išskyrus antrankius ir surišimo priemones) naudoti draudžiama:

1) prieš asmenis, jeigu pareigūnui žinoma arba yra akivaizdu, kad jie neįgalieji;
2) prieš asmenis, turinčius neliečiamumo teisę, jeigu pareigūnui žinoma, kad asmuo tokią teisę turi;

3) prieš moteris, jeigu pareigūnui žinoma arba yra akivaizdu, kad jos nėščios;

4) prieš nepilnamečius asmenis, jeigu jų amžius pareigūnui žinomas arba išvaizda atitinka amžių.

16. Apie pareigūno panaudotą prievartą, jeigu tai lėmė asmens mirtį arba kūno sužalojimą, nedelsiant pranešama prokurorui.

17. Pareigūnas, panaudojęs fizinę ar psichinę prievartą nepažeisdamas šio statuto reikalavimų ir padaręs žalą įstatymų saugomoms vertybėms, atsakomybėn netraukiamas.

18. Specialiųjų priemonių sąrašą nustato Specialiųjų tyrimų tarnybos direktorius.

19. Šis straipsnis nereglamentuoja specialiųjų priemonių naudojimo per mokymus.

44 straipsnis. Šaunamojo ginklo naudojimas

1. Šaunamasis ginklas gali būti panaudotas tik išimtiniais atvejais, kai tai neišvengiamai būtina ir kitos prievartos priemonės yra neveiksmingos arba kyla neišvengiamas pavojus asmeniui gyvybei ar sveikatai.

2. Pareigūnas turi teisę panaudoti šaunamąjį ginklą prieš asmenis šiais atvejais:

1) atremdamas ginkluotą įsiveržimą į Lietuvos Respublikos teritoriją;

2) atremdamas ginkluotus valstybės pareigūnų, saugomų asmenų, statinių (įskaitant pavienes patalpas), teritorijų, transporto priemonių užpuolimus;

3) gindamasis ar gindamas asmenį nuo netikėto, pradėto ar tiesiogiai gresiančio pavojingo gyvybei ar sveikatai nusikalstamo kėsینimosi;

4) sulaikydamas nusikalstamą veiką padariusį asmenį, jeigu kyla neišvengiamas pavojus pareigūno ar kito žmogaus gyvybei ar sveikatai;

5) sulaikydamas transporto priemonę, jeigu jos vairuotojas ar kiti transporto priemonėje esantys asmenys savo veiksmais kelia neišvengiamą pavojų pareigūno arba kito asmens gyvybei.

3. Pareigūnas turi teisę panaudoti šaunamąjį ginklą prieš gyvūną arba transporto priemonę, jeigu kyla neišvengiamas pavojus pareigūno ar kitų asmenų gyvybei ar sveikatai.

4. Ketindamas naudoti šaunamąjį ginklą, pareigūnas privalo įspėti apie tokį ketinimą, suteikdamas asmeniui galimybę įvykdyti teisėtus reikalavimus, išskyrus atvejus, kai delsimas kelia grėsmę pareigūno ar kito asmens gyvybei ar sveikatai arba toks įspėjimas yra neįmanomas.

5. Pareigūnas, nesukeldamas pavojaus įstatymų saugomoms vertybėms, turi teisę iššauti iš šaunamojo ginklo, kai būtina duoti pavojaus signalą, išsikviesti pagalbą.

6. Jeigu nėra neišvengiamo pavojaus pareigūno ar kitų asmenų gyvybei ar sveikatai, šaunamąjį ginklą panaudoti draudžiama žmonių susibūrimo vietose, jeigu dėl to gali nukentėti pašaliniai asmenys, išskyrus tiesioginio ginkluoto kėsinimosi į saugomus asmenis ar objektus atvejus, taip pat patalpose, kuriose yra sprogstamųjų medžiagų, lengvai užsidegančių medžiagų, galinčių sukelti pavojų žmonių gyvybei ir sveikatai ar visuomenės saugumui.

7. Pareigūnas turi teisę parengti šaunamąjį ginklą naudoti, jeigu jis mano, kad konkrečioje situacijoje gali tekti jį panaudoti.

8. Apie šaunamojo ginklo panaudojimą, jeigu tai lėmė asmens mirtį arba kūno sužalojimą, nedelsiant pranešama prokurorui.

9. Pareigūnas, panaudojęs šaunamąjį ginklą nepažeisdamas šio statuto reikalavimų ir padaręs žalą įstatymų saugomoms vertybėms, atsakomybėn netraukiamas.

10. Pareigūnai turi būti specialiai parengti ir reguliariai tikrinami, ar jie sugeba veikti situacijose, susijusiose su šaunamojo ginklo panaudojimu.

11. Šis straipsnis netaikomas tais atvejais, kai šaunamasis ginklas naudojamas kaip specialioji priemonė.

12. Šis straipsnis nereglamentuoja šaunamojo ginklo naudojimo per mokymus.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 20 ir 24 dalis, įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

2. Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnai (toliau – pareigūnai), paskirti į pareigas iki šio įstatymo įsigaliojimo, įsigaliojus šiam įstatymui įgyja valstybės pareigūno statusą ir tęsia tarnybą eidami tas pačias pareigas.

3. Laikoma, kad pareigūnui nustatyta ta pati pareigybė kaip ir iki šio įstatymo įsigaliojimo.

4. Laikoma, kad pareigūnui yra suteiktas jo pareigybę atitinkantis, šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos statuto (toliau – Statutas) 11 straipsnio 1 dalyje nurodytas rangas.

5. Nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pareigūnams mokamas pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstytą Statutą ir Lietuvos Respublikos valstybės politikų ir valstybės pareigūnų

darbo apmokėjimo įstatymą apskaičiuotas darbo užmokestis ir laikoma, kad jiems yra nustatyta pirmoji tarnybos pakopa, išskyrus šio straipsnio 6–10 dalyse nurodytus atvejus.

6. Kai iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno pareiginė alga kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą buvo didesnė negu pareiginė alga, kuri jam turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 5 dalies nuostatas, kartu su pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statutą mokėtinais priedais, jam nustatoma tokia tarnybos pakopa, kad pareiginės algos ir visų mokėtinų priedų suma nepakistų, o jeigu tokios tarnybos pakopos nėra, – didėtų minimaliai.

7. Kai iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno pareiginė alga kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą buvo didesnė negu pareiginė alga, kuri jam turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalies nuostatas, kartu su pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statutą mokėtinais priedais, pareigūnui nustatomas toks pareiginės algos koeficientas, kad jo gaunama pareiginė alga kartu su pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statutą mokėtinais priedais būtų lygi iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno gautai pareiginei algai kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą. Šiuo atveju laikoma, kad pareigūnui nustatyta šeštoji tarnybos pakopa.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuotas pareiginės algos koeficientas taikomas iki pareigūno perkėlimo į kitas pareigas šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statute numatytais pagrindais.

9. Kai pareiginė alga, kuri pareigūnui turi būti nustatyta pagal šio straipsnio 5 dalies nuostatas, kartu su pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statutą mokėtinais priedais yra didesnė, negu iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno gauta pareiginė alga kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą ir šis skirtumas viršija 30 procentų iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno gautos pareiginės algos kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą, pareigūnui nustatomas toks pareiginės algos koeficientas, kad jo gaunama pareiginė alga kartu su pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statutą mokėtinais priedais sudarytų 130 procentų iki šio įstatymo įsigaliojimo pareigūno gautos pareiginės algos kartu su priedais už kvalifikacinę kategoriją, tarnybinį rangą ir tarnybos stažą.

10. Pareiginės algos koeficientas, didesnis negu apskaičiuotasis šio straipsnio 9 dalyje nustatyta tvarka, po šio įstatymo įsigaliojimo pareigūnui gali būti nustatomas tik tuo atveju, kai jo tarnybinė veikla du kartus įvertinama labai gerai. Tokiu atveju pareigūnui nustatoma pirmoji tarnybos pakopa. Šios tarnybos pakopos nustatymas prilyginamas aukštesnės tarnybos pakopos nustatymui pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Statuto 12 straipsnio nuostatas.

11. Iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirtiems į tarnybą pareigūnams įskaityti tarnybos stažo laikotarpiai įskaitomi į pareigūnų tarnybos stažą, nurodytą šio įstatymo 1 straipsnyje

išdėstyto Statuto 14 straipsnyje, ir tarnybos stažą priedui už ištarnautus Lietuvos valstybei metus gauti.

12. Iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtos tarnybinių nuobaudų skyrimo, atestacijos ir kitos procedūros tęsiamos, kol bus baigtos, iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusia tvarka.

13. Kompensacijos, nustatytos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Statuto 36 straipsnio 3 dalyje, mokamos pagal Statuto redakciją, galiojusią sveikatos sutrikdymo padarymo metu, o jeigu tam tikri padariniai pareigūno sveikatai atsiranda vėliau, – šių padarinių atsiradimo metu.

14. Kompensacijos ir išmokos, paskirtos iki šio įstatymo įsigaliojimo, tačiau nenurodytos šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Statute, mokamos iki jas gaunančio pareigūno tarnybos santykių pabaigos arba sąlygų tokiai kompensacijai ar išmokai skirti išnykimo, tačiau ne ilgiau kaip 5 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

15. Iki šio įstatymo įsigaliojimo į pareigas paskirti pareigūnai šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Statuto 3 straipsnio 3 dalyje nustatytą išsilavinimą turi įgyti per 5 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos. Pareigūnai, per šį laikotarpį neįgiję būtino išsilavinimo, atleidžiami iš tarnybos.

16. Pareigūnai, paskirti į pareigas iki šio įstatymo įsigaliojimo, gali tarnauti:

- 1) iki vyresniojo specialiojo agento įskaitytinai – kol jiems sukanka 50 metų;
- 2) vyriausieji specialieji agentai – kol jiems sukanka 55 metai.

17. Pareigūnai, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo tarnybos laikas buvo pratęstas, tarnauja iki tarnybos laiko pratęsimo termino pabaigos, pareigūnai, dėl kurių priimtas sprendimas tarnybos laiko nepratęsti, – iki šio straipsnio 16 dalyje nurodyto amžiaus.

18. Šio straipsnio 16 dalyje nurodytiems pareigūnams ir šio straipsnio 17 dalyje nurodytiems pareigūnams, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo tarnybos laikas buvo pratęstas, jų rašytiniu prašymu, pateiktu per vienus metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, taikomas šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Statuto 34 straipsnyje nustatytas tarnybos laikas.

19. Šio straipsnio 16 ir 17 dalyse nurodytiems pareigūnams ir iki šio įstatymo įsigaliojimo atleistiems pareigūnams, kurie atitinka Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte ir 3 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, skiriant ir mokant pareigūnų ir karių valstybinę pensiją taikomos šio straipsnio 16 dalies nuostatos.

20. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir kitos valstybės institucijos ir įstaigos iki 2015 m. gruodžio 31 d. parengia ir priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

21. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. pareigūnams paskirtas išmokas dėl ligos, motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) ir dėl nelaimingų atsitikimų darbe toliau moka jas paskyrusi Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų.

22. Jeigu nuo 2016 m. sausio 1 d. pareigūnams, tapusiems apdraustaisiais ligos ir motinystės socialiniu draudimu, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu, apskaičiuojant kompensuojamąjį uždarbį, pagal kurį mokamos ligos (įskaitant profesinės ligos ir ligos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) socialinio draudimo pašalpos, patenka laikotarpiai, kuriais jie nebuvo apdrausti ligos ir motinystės socialiniu draudimu, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialiniu draudimu, šios socialinio draudimo pašalpos apskaičiuojamos pagal šių pareigūnų draudžiamąsias pajamas. Šiais atvejais Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba pareigūnui iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų socialinio draudimo pašalpos gavimo laikotarpiu skiria ir moka jo kompensuojamojo uždarbio dalį. Ši dalis apskaičiuojama kaip mokėtinos ir išmokėtos ligos (įskaitant profesinės ligos ir ligos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą pašalpas), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) socialinio draudimo pašalpų skirtumas.

23. Šio straipsnio 21 dalyje nurodytos išmokos, mokamos nuo 2016 m. sausio 1 d., ir šio straipsnio 22 dalyje nurodyta kompensuojamojo uždarbio dalis, Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos mokama iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų, prilyginamos socialinio draudimo pašalpoms, nustatytoms Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatyme arba Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme.

24. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2015 m. gruodžio 31 d. nustato šio straipsnio 22 dalyje nurodytų išmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką.

25. Nuo 2016 m. sausio 1 d. kasmetinės atostogos, į kurias teisė įgyta iki 2015 m. gruodžio 31 d., pareigūnams suteikiamos darbo dienomis, už kiekvienas septynias kalendorines dienas atostogų suteikiant penkias darbo dienas kasmetinių atostogų.

26. Iki šio įstatymo įsigaliojimo priimti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai ir kiti įstatymų įgyvendinamieji teisės aktai taikomi tiek, kiek jie neprieštarauja šiam įstatymui.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė